

παγίδα

παγίδα, η, ουσ. [<αρχ. παγίς <πήγνυμι], η παγίδα. **1.** κάθε τέχνασμα με το οποίο επιδιώκει κανείς να εξαπατήσει κάποιον ή κάποιους και να τους παρασύρει, ώστε να τους κάνει να ενεργήσουν σε βάρος τους, η απάτη: «να προσέχεις πολύ στη ζωή σου, γιατί είναι γεμάτη παγίδες». **2.** οτιδήποτε μπορεί να παραπλανήσει κάποιον και να τον παρασύρει, ώστε να τον κάνει να ενεργήσει σε βάρος του: «δεν αντιλήφθηκε πως ήταν συμφωνητικό παγίδα κι όταν το κατάλαβε, ήταν αργά, γιατί το είχε υπογράψει».

- η ίδια αλεπού δεν πέφτει δυο φορές στην παγίδα, βλ. λ. [αλεπού](#).

- πέφτω σε παγίδα ή πέφτω στην παγίδα, **α.** παγιδεύομαι: «τ' αγριογούρουνο έπεσε στην παγίδα των κυνηγών».

β. δεν αντιλαμβάνομαι το τέχνασμα κάποιου και παρασυρόμενος ενεργώ σε βάρος μου: «έπεσε στην παγίδα ενός απατεώνα κι έχασε τα λεφτά του». (Λαϊκό τραγούδι: *όσο κι αν είσαι δυνατή, στον έρωτα ατσίδα, θα υποκύψεις κάποτε, θα πέσεις στην παγίδα*).

- πιάνομαι στην παγίδα, βλ. φρ. πέφτω σε παγίδα.

- στήνω παγίδα, εφαρμόζω κάποιο τέχνασμα για να αποκλείσω κάποιο ζώο ή άτομο σε κλειστό ή ανοιχτό χώρο, στερώντας του κάθε δυνατότητα διαφυγής: «οι κυνηγοί έστησαν παγίδα στ' αγριογούρουνο σ' ένα στενό πέρασμα || η αστυνομία έστησε παγίδα στους ληστές σε κάποια κλειστή στροφή του δρόμου και τους συνέλαβε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας